

hírmozzaik

Válogatás az elmúlt időszak fontosabb történéseiből

A tartalomból

- a Magyar Szocialista Párt Nőtárgozatának elnöke
- az Európai Szocialisták Pártja Nőszervezet elnöke

parlamenti tisztségek

- a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság alelnöke
- a Regionális Fejlesztési Bizottság tagja
- a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság póttagja
- a Nyugat-Dunántúli Régió képviselője

- **Ki vigyáz a szemünk fényére?**
Egy kampány állomásai a képviselő szemével
- Kiss Péterrel közös sajtótájékoztató az esélyév megnyitásáról
- Az esélyévet megnyitó konferencia a Művészetek Palotájában
- **A lehetőség éve?**
Az esélyegyenlőség évének legfontosabb eseményei
- Kérdéseimre válaszol Kiss Péter miniszter úr
- **Mit mutatnak a számok?**
Az Eurobarometer felmérése a diszkriminációról
- Az egyenlő munkáért egyenlő bér napjához
- A nők szerepe Európa elmúlt 50 évének fejlődésében
- Ki viszi leveleink?
 - Biztosabb szárnyakon?

Dr. Gurmai Zita
európai parlamenti képviselő
European Parliament Rue Wiertz 60
B-1047 Bruxelles ASP 13 G151-153

Fax: +32 (0) 228 49 819
E-mail: zita.gurmai@europarl.europa.eu
Internet: www.gurmai.hu

Ki vigyáz a szemünk fényére?

Egy kampány állomásai a képviselő szemével

Az Európai Szocialista Part gyermekjogi kampányának részeként számos európai városban tartottam előadást és kezek asztal beszélgetéseken vettem részt. Beszéltem a kampány célkitűzéseiről és programjáról, az eddigi tapasztalatokról Dijonban, Varsóban és Lisszabonban. Hogy miről is volt a legparázsabb vita?

A gyermekekkel való törődés fontossága és a megfelelő intézményrendszer kiépítése:

– A gyermek a legjobb beruházás, mert jövőnk, jövőbeli jólétünk egyetlen és megnyugtató biztosítéka. Am hogy felnevelése ne okozzon törést a családok, a

Ezzel szemben egy svájci tanulmány megállapította, hogy minden 1 euró, amit ma a gyerekevelésbe beruházunk, a jövőben 3 euró hasznot hoz. Tehát pusztán közgazdaságtani szempontból is megéri a gyermekgondozói hálózat fejlesztése..

Mit kell tennünk?

– Ha a Lisszaboni stratégiát következetesen végre akarjuk hajtani, mindenki számára élhető szociális Európát akarunk felépíteni, akkor a Barcelonai célkitűzé-

Nők együtt a gyermekekért...

Ami pénzben nem fejezhető ki

A gyermekgondozás fejlesztése azonban nemcsak közgazdaságtani érdek. Ez teremti meg az igazi esélyegyenlőséget a családok, és a gyermeket vállaló nők számára. Ha van színvonalas bölcsőde és óvoda, akkor a gyermekvállalás sokkal kisebb terhet jelent. A munkahelyi

A kampány helyszíne Dijon.

nők életében, ehhez megfelelő gyermekgondozási intézményhálózatra, bölcsődékre, óvodákra van szükség s legalább ilyen fontos a másik nem, a férfiak részvétele a gyermeknevelésben.

Ezt néhány konkrét adattal is alátámasztottam:

A munkaképes korú lakosság 10-20%-ának jelent problémát a munka és a családi élet összeegyeztetése. Elsősorban a kisgyermekes családok esetében van ez így. Főként a munkaidő hossza jelent problémát. A részmunkaidős foglalkoztatás a heti 20-34 órát dolgozó nők esetében nagy könnyebbség. A férfiaknál nincs különbség e téren - feltéve, hogy hetente legfeljebb 48 órát dolgoznak.

seket következetesen meg kell valósítanunk. Ez azt jelenti, hogy 2010-ig a 3 és 6 év közötti korosztályú gyerekek 90%-nak biztosítani kell az óvodai férőhelyet, míg 33 %-ra kell emelni a bölcsődéi ellátottságot.

Állj, most a gyermekek jönnek! kampány Rasmussen elnök úrral

„Férfiak nélkül nem megy”;

képviselőtársam Fazakas Szabolcs

karrier sokkal kevésbé lesz gátja a családalapításnak. És Európa se válna demográfialag „vén” kontinensé.

Ha fontosnak tartja ezt az ügyet, akkor aláírásával most Ön is támogathatja az Európai Szocialisták Pártjának a gyermekgondozási szolgáltatások fejlesztéséért harcoló kampányát

http://www.pes.org/component/option,com_childcare/task,sign/Itemid,1700043

vagy a www.pes.org-on a Childcare-képre kattintva.

Kiss Péterrel közös sajtótájékoztatóm az esélyév megnyitásáról

Az Európai Bizottság 2007 januárjában útjára indította az „Egyenlő Esélyek Mindenki Számára” európai évet. Az Európai Unió széles körű, stratégiaileg meghatározott diszkriminációellenes harcának egyik kiemelkedő kezdeményezése ez az év. A Magyarországon zajló programokról, az esélyegyenlőségi politika részleteiről tartottunk sajtótájékoztatót Kiss Péter szociális és munkaügyi miniszterrel. A sajtótájékoztatón nagyon sok témát érintettünk, többek között a kisebbségek támogatását, valamint az akadálymentesítés témakörét. Emellett arról számoltam be, hogy az

Európai Unióban számon tartanak aktív és passzív diszkriminációellenes fellépést. Álláspontom szerint a diszkrimináció célpontjainak számító csoportokat kell segíteni, ez jelenti az igazán aktív közreműködést. Az unió eredményeit értékelve elmondtam, hogy az elmúlt tíz évben voltak izgalmas változások például a férfiak és a nők esélyegyenlősége terén. Az uniós stratégia alapját a család képezi, ami már nem ugyanaz, mint ami 50 éve volt, vannak azonos nemű és egyedülálló szülők, amely utóbbiból csak Magyarországon 472 ezren élnek.

Forrás: <http://www.szmm.gov.hu>

Erről beszélünk kell...

Az esélyévet megnyitó konferencia a Művészetek Palotájában

„Egyenlő Esélyek Mindenki Számára” Európai Év 2007 keretében partner rendezvényre és gálaműsorra került sor Budapesten a Művészetek Palotájában. Beszédemben kiemelttem, hogy a 2003-as

év egyenlő bánásmódra és diszkrimináció-mentességre irányuló, valamennyi tagállamot érintett figyelemfelkeltő tájékoztatási kampányokat követően 2007-et az Esélyegyenlőség Európai Évnek nyilvánították. Kiváló lehetőségnek és nagy kihívásnak tartom. Annak ékes bizonyítékának, hogy az elmúlt időszakban az esélyegyenlőség egyre erősebben jelenik meg a közösségi döntéshozatalban, célja pedig az, hogy az európai társadalom figyelmét az igazságos és összetartó, a mindenki számára esélyegyenlőséget biztosító társadalom előnyeire irányítsa. Az Év célja, hogy a lakosságot tájékoztassák jogaikról, ünnepeljék a sokszínűséget, és előmozdítsák az esélyegyenlőséget mindenki számára az Európai Unióban. Ez megköveteli a társadalmi részvételt gátló akadályok elmozdítását, a diszkrimináció valamennyi fajtájának megszüntetését, egy olyan légkör kialakítását, amelyben Európa sokféleségére a társadalmi-gazdasági életerő forrásaként tekintenek.

Európai parlamenti képviselőként és nőtagozati elnökként is arra törekszem, hogy minden lehetséges fórumon jelenlétemmel is elősegítsem az év programjainak sikeres megvalósulását.

Bővebb információ:

http://ec.europa.eu/employment_social/eyeq/index.cfm?cat_id=SPLASH

A lehetőség éve?

Az esélyegyenlőség évének legfontosabb eseményei

Az Esélyegyenlőség Évének célkitűzése az lesz, hogy az európai társadalom figyelmét az igazságos és összetartó, a mindenki számára esélyegyenlőséget biztosító társadalom előnyeire irányítsa.

2007, az Esélyegyenlőség Évének keretében több száz rendezvényre kerül sor, helyi, regionális, és nemzeti szinteken.

Mik történtek eddig?

- Esélyegyenlőségi csúcsertekezlet Berlinben – miniszterek, szociális partnerek, civil szervezetek együttes részvételével.

A találkozó negyedik munkacsoportja – melynek munkájában én is részt vettem – a „Számoljuk fel a rossz beidegződéseket és előítéleteket” témát járta körül. Figyelemfelhívó akciókra van szükség, hogy a média kerülje a nőket megalázó, vagy rossz színben feltűntető sztereotípiákat. Ez természetesen nem jelenti a szólásszabadság vagy a hiteles tájékoztatás korlátozását. Figyelemfelhívó akciókra van szükség, hogy a média kerülje a nőket megalázó, vagy rossz színben feltűntető sztereotípiákat. Ez természetesen nem jelenti a szólásszabadság vagy a hiteles tájékoztatás korlátozását.

- Az Európai Bizottság közvélemény-kutatással foglalkozó Eurobarometer felmérése az európai polgárok diszkriminációval kapcsolatos véleményéről és hozzáállásáról. A felmérés szerint a diszkrimináció sajnos széles elterjedt Európában. Ezen belül elsősorban az etnikai, fogyatékoságon alapuló, szexuális orientáción alapuló diszkrimináció a legelterjedtebb. Általánosságban megállapítható, hogy a megkérdezettek szerint roma, az idős, az etnikai kisebbséghez tartozó, vagy homoszexuális beállítottságú személyek a diszkrimináció elsődleges áldozatai. A válaszadók 54 %-a szerint a nemek között sincs egyenlőség: a nők számos téren diszkriminációval néznek szembe.

További információ megtalálható az Eurobarometer weboldalán:

http://ec.europa.eu/public_opinion/index_en.htm

Európai kampány az európai antidiszkriminációs politikákról és törvényi szabályozásokról. Az antidiszkriminációs politikák megismertetése az európai polgárokkal.

Nemzeti rendezvények:

- a helyi körülményekhez igazodnak, cikkíróversenyek diákoknak a tisztelt és tolerancia témájában,
- esélyegyenlőségi díj vállalatoknak helyi szakszervezeti vezetők részére képzés
- tematikus vita a diszkriminációval sújtottak részére
- a fogyatékosok részére egy támogató ügynökség létrehozása
- bevándorlók segítése céljából egy szervezet létrehozása, amely tanácsadással segít nekik

Az Esélyegyenlőségi Év költségvetése összesen 15 millió eurót tesz ki. A támogatások különböző mértékűek és pályázatok formájában elérhetőek. A támogatás azonban nem haladhatja meg az 50 százalékot (mint a közösségi programoknál), a fennmaradó 50 százalékot általában tagállami forrásból egészítik ki.

Bővebb információ:

<http://www.szmm.gov.hu/main.php?folderID=16291>

Megérdeztük Kiss Pétert

Miként látja a munka és családi élet összeegyeztethetőségét Magyarországon?

Az ország gazdasági fejlődése, ezen belül a nők nagyobb arányú integrációja a munka világába azt is jelenti, hogy fejleszteni kell azokat a szolgáltatásokat, melyek a családi és a munkahelyi igények összehangolását lehetővé teszik. A társadalom elvárása az, hogy az intézmények rugalmas, a szülők munkarendjéhez, életéhez igazodó, elérhető és jó minőségű szolgáltatásokat biztosítsanak a kisgyermeket nevelő családoknak. A jelenlegi egész napos ellátás mellett

szükséges, hogy legyen mód a néhány órás, vagy időszakos gondozásra, valamint a sérült, a fogyatékosággal élő gyermekek napközbeni foglalkoztatására, korai fejlesztésére. De legyen lehetőség a szociálisan hátrányos helyzetben élő kisgyermek gondozására, így teremtve lehetőséget a környezet okozta hátrányok kialakulásának megelőzésére.

Fontos, hogy a gyermekek napközbeni ellátásának hiánya ne gyengítse a szülő, legyen az nő, vagy férfi, munkaerő-piaci esélyeit.

Reálisnak tartja-e a barcelonai célkitűzések megvalósítását?

Magyarországra komoly feladatokat ró az Európai Unió tagság. A megoldandó feladatok között szerepel az, hogy a nők foglalkoztatási aránya 2010-re elérje az Unió átlagot. Ha a nők nagyobb arányban vesznek részt a munka világában, ez maga után vonja a gyermekek ellátását segítő szolgáltatások iránti kereslet növekedését és változását is.

Az Európai Unió elvárja, hogy 2010-re a jelenlegi 8 százalék helyett, a 0-3 éves

korosztály 30 százalékának biztosítsuk a napközbeni ellátás lehetőségét. A munkaerő-piaci helyzet változásának függvényében a napközbeni ellátás férőhelyeinek számát évente minimum 2-3 százalékkal kell növelni. A bölcsődei kapacitásokat tehát mindenképpen bővíteni kell.

Milyen a hazai bölcsődei és óvodai ellátás helyzete és kilátása?

A bölcsődék száma egyrészt a gyermeklétszám csökkenése miatt, másrészt a működtetés finanszírozásának nehézségei miatt a 80-as évek közepétől folyamatosan csökkent. 1997-től sikerült elérni a bölcsődei normatíva bevezetését, ezt követően a bölcsődék számának drasztikus csökkenése megállt.

Ma 536 bölcsődében 24.160 kicsi gondozására biztosítanak helyet. A korosztály 8 százaléka, 30.333 gyermek veszi igénybe a meglévő lehetőséget, ami azt jelenti, hogy a kihasználtság nagyon magas, több mint 110 százalékos országosan.

A bölcsődék közül 142 a fővárosban, 151 megyei jogú városban, 184 városban működik, és csak 50 működik községben.

A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi törvény módosítása értelmében 2005. július 1-től minden 10.000 lakos feletti településnek kötelező bölcsődét működtetnie.

A gyermekvédelmi törvény, valamint a közoktatási törvény ma is lehetőséget ad arra, hogy mind az óvoda, mind a gyermekek napközbeni ellátása körébe tartozó bölcsőde integráltan, közös igazgatással, közös gazdálkodással, de külön egységekben a rájuk vonatkozó szakmai szabályok betartásával működjének. A szülők számára előnyös, hogy egy intézménybe viheti a gyermekét iskolás koráig, és hogy az eddig hiányzó ellátást is igénybe veheti. Jelenleg mintegy 80 ilyen integrált intézmény működik.

Azokon a vidéki településeken, ahol nincs lehetőség önálló bölcsőde kialakítására, de az óvodában tartósan üres férőhelyek vannak, ki kell használni azt a lehetőséget, amelyet egy egymásra épült integrált intézmény jelent.

Meg lehet-e valósítani Magyarországon a generációk közötti sikeres párbeszédet?

Nem csak lehet, hanem kell is, hiszen fontos a generációk párbeszéde, harmonikus együttműködése.

Az Idősügyi Tanács ügyel arra, hogy az időseket érintő kérdések mellett foglalkozzon az ifjúság ügyeivel is. Munkatervükben 2007. júniusában szerepel a „Generációk találkozása” elnevezésű ülés, amelynek keretében a Tanács tagjai tájékoztatót kérnek ifjúságpolitikai kérdésekről, valamint az ifjúsági szervezetek tevékenységéről.

A szociális tárca évente mintegy 20 millió forintos keretben ír ki pályázatokat idősek civil szervezeteinek olyan programok megvalósítására, amelyben idősebbek és fiatalabbak is együttműköd-

hetnek, mert a generációk élményszerű együttléte, közös tevékenysége pozitív tapasztalatokhoz vezet.

Hogyan értékeli a magyarországi társadalmi párbeszédet?

A hazai társadalmi párbeszéd rendszere sokrétű, amelynek fő pillérei a szociális partnerekkel – szakszervezetekkel, munkáltatói szervezetekkel – folytatott két- és háromoldalú tárgyalás, konzultáció, és a civil szervezetekkel folytatott párbeszéd. Az intézményes formákat egyre inkább kiegészíti az állampolgárok és a kormányzati szervek közötti közvetlen párbeszéd, amelyre elsősorban az internet terjedése ad lehetőséget. A szociális partnerekkel és a civil szervezetekkel folytatott dialógus intéz-

ményrendszere hazánkban jól kiépített. Rendelkezésre állnak azok a fórumok, amelyek a szociális partnerek és a civil szervezetek véleményének megjelenését biztosítják. A jogi háttér egységessé té-

tele érdekében terjesztette a kormány az Országgyűlés elé az Országos Érdekegyeztető Tanácsról, Az ágazati párbeszéd bizottságokról és a középszintű szociális párbeszéd egyes kérdéseiről szóló törvények tervezeteit, amelyeket a parlament el is fogadott. A párbeszéd javításában a szociális partnerek és a civil szervezetek autonóm szerveződései-re továbbra is számítunk, a kormány igényli részvételüket a különböző fórumokon és igyekszik abban is segíteni, hogy ezek a szervezetek megfelelő szakértői háttér birtokában vegyenek részt a döntési folyamatokban.

Milyen eredményeket tudnak felmutatni az esélyegyenlőség hazai térhódítása terén?

A magyar esélyegyenlőségi politika a korábbi magyar hagyományokra épülve kapcsolódott be az európai vérkeringésbe. Az uniós értelemben vett esélyegyenlőségi intézményrendszer csak fokozatosan alakult ki.

A romákat érintő problémák a foglalkoztatás, a lakhatás terén kezdettől fogva nyilvánvalóak voltak, csakúgy, mint a fogyatékkal élő embereket érintő társadalmi hátrányok. De például a nemek társadalmi egyenlősége kérdéskör nemzetközi kezdeményezésére került fel a szakmapolitika napirendjére.

A 2003. évi egyenlő bánásmódról és esélyegyenlőség előmozdításáról szóló törvény a maga nemében egyedülálló és szemléletváltó. Ez természetesen egyben kihívás is, hiszen a törvény betartása komoly feladat, melynek az Egyenlő Bánásmód Hatóság tevékenysége megalakulása óta egyre jobban megfelel. Az esélyteremtés területén dolgozik ma minden olyan kormányzati, önkormányzati és civil szereplő, akiknek feladata az esélyek kiegyenlítése, konkrét programokkal, fejlesztésekkel. Ezen a

téren is rengeteget tettünk az elmúlt időszakban az akadálymentesítéstől, számos modellértékű roma-programon keresztül a tehetséggondozásig, de ide sorolhatnánk a szemléletváltást elősegítő kezdeményezéseinket a nemi szerepek átgondolásáról és újradefiniálásáról.

Kiépült az Országos Esélyegyenlőségi Hálózat, működnek, illetve újjáalakulnak a hátrányos helyzetű csoportok érdekeit védő országos tanácsok, nemzetközi programok és kezdeményezések egész sora valósul meg ezekben az években, kezdve a Roma Évtized Programmal egészen a társadalmi felelősségvállalás terén történő UNDP együttműködésig. Már a Nemzeti Fejlesztési Terv I. is közvetlenül is támogatta a munkaerőpiacról kiszorult, hátrányos helyzetű embereket, az Új Magyarország Fejlesztési Tervben pedig kiemelt helyen szerepelnek az esélyegyenlőséget biztosító programok

Milyen módon látja megvalósíthatónak a kormányzat civil szervezetekkel való együttműködésének fejlesztését és a civil szervezetek megerősítését?

A kormányzati civil kapcsolatok fejlesztésének irányelvei 2006 óta rögzítik, hogy az erős civil társadalom a demokratikus társadalomszerveződés alapja és fokmérője. Fontos, hogy a civil szervezetek a közéleti gondolkodás közegébe bevonják az állampolgárokat, terepet adjanak a közvetlen, részvételi demokráciának. A civil szervezetek a társadalmi integráció, a kohézió, az emberi szolidaritás, az öntevékenység és társadalmi felelősségvállalás hatékony műhelyei. Hazánkban a nyilvántartott szervezetek száma a 75 ezret meghaladja, melyből 40-45 ezer végez aktív tevékenységet.

A kormány a társadalom előtt álló célok megvalósításában, a közjó szolgálatában – tiszteletben tartva a civil szféra függetlenségét – partnerének tekinti a civil szektort. Nélkülözhetetlennek tartja a kormányzati és helyi hatalom

feletti civil ellenőrzést, az állami-önkormányzati, a piaci és civil szervezetek közötti munkamegosztást és együttműködést. Megadja a segítséget ahhoz, hogy a szektor szolgáltatást végző szervezetei hatékonyan részt tudjanak venni a közfeladatok ellátásában.

A kormány tevékenyen részt kíván vállalni a civil szektor egyre hatékonyabb működésének biztosításában az ehhez szükséges feltételrendszer megteremtésében. A civil szféra tagoltságát, sokszínűségét elismerve, a szolgáltató, az adomány-gyűjtő- és osztó karitatív, valamint az érdekképviseleti szervezetekkel és azok szövetségeivel kívánja a kapcsolatait elmélyíteni.

Ennek érdekében az elkövetkező időszakban sor kerül a társadalmi részvétel eszközrendszerének fejlesztésére, a jogi környezet felülvizsgálatára és szükség szerinti átalakítására, a civil szervezetek hatékony működésének elősegítésére, az állami támogatások pályázóbarát elemeinek megteremtésére, valamint az állami és önkormányzati közfeladat-ellátásban a civil szervezetek részvételének elősegítésére.

Van esélye Magyarországon a távmunka térhódításának

Az EU más országokban hasonlóan Magyarországon is jó esélye van a távmunka elterjedésének. A rugalmas munkavégzési formák körébe tartozó távmunka előnyei ma már közismertek. Gyakorlati tapasztalatok bizonyítják a távmunka hatékonyságát, költségkímélő megvalósíthatóságát, a munkateljesítmény növekedését és különösen a munkavállalók körében az elfogadottságát, keresettségét, népszerűségét. A távmunka elsősorban a magasán kvalifikált, önálló munkavégzésre képes munkavállalók foglalkoztatására alkalmas, de lehetőséget ad a munkaerő-piaci szempontból hátrányos helyzetű csoportok egy részének foglalkoztatására is. Az SZMM különös figyelmet fordít például arra, hogy a munkáltatók az eddignél több mozgáskorlátozott és megváltozott munkaképességű munkavállalót foglalkoztassanak távmunkában, illetve létrejöjjenek a hátrányos földrajzi helyzetű településeken élők számára is ennek feltételei. A távmunka segíti a munka és a családi élet összeegyeztetését, növeli a hátrányos helyzetűek egyes csoportjainak elhelyezkedési esélyét a munkaerőpiacon.

Térhódításának egyik akadálya, hogy a munkáltatók ritkán vállalják a helyi munkaszervezet és a korszerű munkavégzési formák alkalmazhatóságának felülvizsgálatát, a meglévő munkakörülmények megváltoztatását. A hagyományos munkaszervezeti struktúrában a távmunkás nehezen találja meg a helyét. A munkáltatóktól, a vezetőktől is

fokozott erőfeszítéseket igényel az önálló munkát végző távmunkás beillesztése a hagyományos szervezetbe.

A távmunka bevezetése az adott munkahelyen és szervezetben szükségessé teszi a jó minőségű és biztonságos informatikai hálózat kialakítását és működtetését. A távmunka csak szervezett, integrált irányítású munkaszervezetben működhet jól.

Milyen együttműködést alakított ki a minisztérium az Európai Parlament képviselőivel?

Fontosak és hasznosak az EP képviselőkkel szervezett folyamatos konzultációk, a kölcsönös információcserék. A Szociális és Munkaügyi Minisztérium az Európai Unió döntéshozatali tevékenységében való részvételéről és az ehhez kapcsolódó kormányzati koordinációról szóló kormányhatározatban foglalt szabályok szerint tart kapcsolatot az EP képviselőkkel. Minden esetben, amikor EP képviselőitől megkeres érkezik a tárca tevékenységével kapcsolatban, a minisztérium tájékoztatást ad, háttéranyagot készít. Így folyamatosan informáltuk az EP képviselőket az elmúlt időszakban például a munkaidő irányelv felülvizsgálatának folyamatáról, Románia és Bulgária csatlakozása kapcsán a munkaerő szabad áramlása területén a kormányzati döntés előkészítéséhez szükséges munkálatokról, azok eredményeiről, szempontokról, adatokról stb.

A sikeres együttműködés egyik jó példája a tavaly „Nők a döntéshozatalban” c. rendezvény is.

Mit mutatnak a számok?

Az Eurobarometer felmérése a diszkriminációról

A számok tengerében könnyű elveszni, mégis érdemes a következő érdekes összefoglalót elolvasni. Az EU legutóbbi felmérése az unióban élő emberek viszonyát vizsgálja a diszkriminációval kapcsolatban

A közvéleménykutatás szerint a magyarok 49%-a azt állítja, hogy van roma barátja vagy ismerőse (az EU átlag 12%). Ez megegyezik azok számával, akiknek van másik etnikai csoporthoz tartozó barátjuk vagy ismerősük (49%). Érdemes megemlíteni, hogy ötször kevesebb magyar válaszadó ismer homoszexuális embereket, mint az EU-ban mért átlagérték (7% az EU 35%-os átlagával szemben). Ugyanakkor, kevesebb magyar ismer fogyatékosokat (43%) mint az EU átlaga (55%).

Az EU-ban Magyarországon állítja a legtöbb válaszadó, hogy fogyatékosnak lenni (89% az EU átlag 79% ellenében), vagy 50 felettié lenni (87% az EU átlag 69% ellenében) hátrány. Más etnikai eredetűnek lenni mint a lakosság többsége (71% az EU átlag 62% ellenében) és különösen romának lenni (86% az EU átlag 77% ellenében) hátránynak mondott. Az európaiakhoz képest (33%) a magyaroknál 15%-al többen (48%) gondolják úgy, hogy nőnek lenni hátrány a társadalomban. Csak 6%-uk gondolja úgy, hogy férfinak lenni hátrány a társadalomban.

Magyarországon a legszélesebben elterjedt diszkrimináció fajta az életkoron (66%) és etnikai hovatartozáson (66%) alapuló. Az Európai Unióban a diszkrimináció legelterjedtebb fajtájának a kor szerinti diszkriminációt tartják (az EU átlag 20%-a). Megjegyzendő, hogy a magyar válaszadók 25%-al kevesebben állították azt, hogy (19% az EU 44%-os átlagához képest) a vallási alapú diszkrimináció szélesen elterjedt. A nemi alapú diszkrimináció a magyarok szerint szintén kevésbé elterjedt országukban, mint az Európai Unió egészében (50%).

A legnagyobb mértékű diszkrimináció fajtának ismét a kor alapján történő bizonyult. A magyarok 63%-a szerint ez a jelenség jelenleg jóval elterjedtebb mint 5 évvel ezelőtt (25%-al magasabb mint az EU-ban). Magyarország az egyetlen olyan vizsgált ország, ahol a válaszadók relatív többsége szerint a nemi alapú diszkrimináció erősebb mint fél évszázada. 45%-uk szerint ez szélesebben elterjedt a társadalomban (18%-al magasabb mint az EU átlag). Sőt, a magyarországi válaszadók az EU átlagánál nagyobb

számban állították azt, hogy a vallási vagy hitbeli diszkrimináció kivételével (24% az EU átlag 42% ellenében) valamennyi diszkrimináció típus jobban elterjedt most, mint 5 évvel ezelőtt.

Általánosságban, az EU szintű adatokkal összehasonlítva Magyarországon a férfiak és nők közötti válaszok lényegesen nem térnek el egymástól. Továbbá, a férfiak az etnikai alapú (69% a nők 64%-ával szemben), szexuális irányultság (36% 35%-al szemben) vagy vallási (21% 18%-al szemben) diszkriminációt kissé jobban elterjedtnek tartják, mint nőtársaik. Ez az EU átlag trenddel ellentétes. Az EU átlagtól lényegesen eltérő jelenség érzékelhető a magyar diákoknál: azok az oktatásban résztvevők szerint, a diszkrimináció valamennyi formája - kivéve a nemi alapú - kevésbé elterjedt, mint a többi szocio-demográfiai csoportokban.

A magyarok relatív többsége nincs tisztában azzal, hogy milyen jogai vannak, ha diszkrimináció vagy zaklatás éri őket (49% 31%-al szemben, aki azt állítja, hogy ismeri jogait). Ugyanakkor, 16% (6%-al több mint az EU átlag) spontán azt állítja, hogy ez az adott szituációtól függ.

Az szocio-demográfiai trendek megfelelően az EU átlagának: az oktatásban résztvevő 20 év feletti (44%) állítása szerint tisztában van jogaival, ha diszkrimináció éri, ellentétben azokkal, akik 15 évesen elhagyták az iskolát (22%). Ráadásul, azok, akiknek van más etnikai hovatartozás (39%) vagy fogyatékos (38%) barátjuk, még inkább tisztában vannak jogaikkal.

A magyar lakosság többsége szerint nem hoznak elégséges intézkedést országukban a diszkrimináció valamennyi fajtája elleni harcban, és százalékbán kifejezve magasabb érték mérhető, mint az EU átlagában (56% az 51%-al szemben). Ugyanakkor, azok aránya, akik szerint elegendő intézkedést hoztak, csak 38% míg az EU átlag 45%.

A nemek tekintetében, a magyar adatok eltérnek az EU átlagától: az EU 25-ben több nő, mint férfi elégedetlen a diszkrimináció elleni harc terén az erőfeszítésekkel (53% szemben a 48% férfival); Magyarországon több férfi válaszadó állítja ezt (58% szemben a női 55%-al). Az elégedettség fokára vonatkozóan nincs nagy különbség azok között, akiknek más etnikai hovatartozású vagy fogyatékos barátjuk van és azok között, akiknek nincs.

Az életkor jelentős tényező, a magyarok 71%-a szerint a vállalatoknak több 50 felettit kellene alkalmazniuk. Ez kb. megegyezik a EU átlagával (72%). A fogyatékosok nagyobb mértékű munkahellyel történő ellátása iránti igény az EU átlag alatt van (56% az EU átlag 74%-val szemben). Továbbá, nagyobb igény lenne Magyarországon több női parlamenti képviselőre (71% a 72% EU átlaggal szemben), mint több nőre a menedzseri pozíciókban: a magyarok 67%-a szerint ez utóbbira nagyobb szükség lenne (77% EU szinten).

Az Európai Unió szintjén a magyar lakosság tiszta többsége egyetértene speciális intézkedések hozatalával a munkahelyeken az esélyegyenlőség biztosítására, életkortól függően (87% az EU átlag 84%-val szemben), fogyatékosokra való tekintettel (85% az EU átlag 87%-val szemben), nemi alapon (80% az EU átlag 79%-val szemben), etnikai alapon (71% az EU átlag 70%-val szemben), vallási vagy hitbeli meggyőződési alapon (70% mindkettő). Az egyedüli lényeges eltérés az EU átlag és Magyarország között a nemi alapú megközelítésre vonatkozik, az ilyen jellegű intézkedés hozatalát 51% támogatná, ellentétben az EU 66%-val.

Az EU polgárokkal szemben a magyarok szerint a nemzeti kormány az, amely felelős a diszkrimináció elleni harcért (33%). A média és az oktatási intézmények (mindkettő 29%) szintén jelentős szerepet játszhatnak a küzdelemben (29%). Ugyanakkor, iskolák és egyetemek szerepe mérsékeltebb mint az EU átlag (13%-al kevesebb). Magyarország egyike azon tagállamoknak, melyekben lényegesen nagyobb jelentőséget tulajdonítanak a nemzeti parlamentnek ezen a téren (28% az EU 12%-val szemben).

Személyes információk nyújtására a hajlandóság a válaszadók egészségügyi állapotáról (64%, 7%-al kevesebb), etnikai hovatartozásáról (64%, 13 %-al kevesebb), és vallási vagy hitbeli meggyőződéséről (61%, 13 %-al kevesebb), népszavazás keretében, Magyarországon lényegesen alacsonyabb, mint az EU átlaga. Ugyanakkor, még így is a lakosság többsége mellette lenne. A szexuális irányultság tekintetében a magyarok többsége megtagadná információ nyújtását magáról (48% a 43 ellenében, aki nem) ellentétben az EU átlagával (28 és 65%).

Bővebb információ: http://ec.europa.eu/employment_social/fundamental_rights/index_en.htm f

„A dolgozó nőknek be kellene jelölniük február 22-t a naptárjukban, és ekkor kellene felhozniuk az egyenlő bérek kérdését kollégáik, a szakszervezetek és munkaadóik körében. Hogy miért? Azért, mert eddig a napig kellene dolgozniuk, hogy tavalyi átlagfizetésük elérje a férfiak tavalyi átlagfizetésének szintjét.

Az Európai Unióban a férfiak átlagosan 15%-kal többet keresnek a nőknél. Tehát a nőknek egy év 115%-ában kellene dolgozniuk azért, hogy megkeressék azt az összeget, amit a férfiak - és ez az arány a következő év február 22-t jelenti.” – jelentettem ki ez év elején Poul Nyrup Rasmussennel egyetértésben az egyenlő munkáért egyenlő bér kampány indító rendezvényén Brüsszelben. Meggyőződésem, helytelen, hogy a nők tartósan kevesebbet keresnek a férfiaknál. Gazdaságilag is kontraproduktív. A férfiak és nők fizetése közti különbség – az úgynevezett „gen-

Vladimir Spidla biztos megnyitja az egyenlő munkáért egyenlő bér kampányt

der pay gap” - eltántorítja a nőket a munkavállalástól. Azonban Európában a lehető legtöbb dolgozó, kereső, adófizető polgárra van szüksége a csökkenő születési arányszámok és az elöregedő társadalom miatt.

Az egyenlő béreket törvény biztosítja évek óta. Már a jövő hónapban ötven éves Római Szerződés is tartalmazta az egyenlő munkáért egyenlő bér elvét. Az egyenlő fizetésekről szóló irányelvek az 1970-es évek közepétől érvényben vannak. Mindez azonban nem eredményezte a “gender pay gap” megszűnését.

A közvetlen diszkrimináció - amikor szándékosan kevesebbet fizetnek a nőknek, vagy amikor az előléptetéseknél csak a férfiak után következnek - csak az egyik oka annak, hogy a nők kevesebbet

keresnek a férfiaknál. Sok más oka is van. A nők nagyobb eséllyel vállalnak részmunkaidős állást, vagy helyezkednek el a rosszabbul fizetett állami szektorban és gyermekfelügyeleti posztokon, ugyanakkor kevesebb az esélyük, hogy vezetőké lépjenek elő.

Ezen okok mindegyike mögött egy házassági, nemi alapú diszkrimináció áll. A részmunkaidős jobban megfelel a gyermekeket és idős rokonokat gondozó nőknek. Az állami szektorban nagyobb

www.pes.org

Mit tehetünk tehát? Az egyik lehetséges válasz a több és jobb gyermekfelügyeleti lehetőség biztosítása: a megfizethető és hozzáférhető gyermekfelügyelet iskoláskor előtt, iskoláskorban pedig az oktatás után azok részére, akik dél-

ben, vagy kora délután befejezik az iskolát. A 21. században alapvető társadalmi követelmény a teljeskörű gyermekfelügyelet biztosítása mindazok számára, akik igénybe kívánják venni. Már nem az a lényeg, hogy a nők nagyobb számban legyenek jelen a tárgyalótermekben. Az igazi nehézséget az okozza, hogy a férfiak és a nők azonos arányban vegyék ki részüket a család gondozásból. Svédországban fontolóra vették, hogy a cégeknek kötelezővé teszik nagyobb számú női igazgató foglalkoztatását - azonban azt nem lehet kötelezővé tenni, hogy az apa maradjon otthon a beteg gyermekkel munkaidőben...

A szemléletváltozás szükséges és hosszútávon elengedhetetlen. Az alacsony születési arányszámok, és a mind több nyugdíjaskorú állampolgár miatt idővel nem lesz elegendő

dő rendelkezésre álló munkaerő, és a munkaadóknak mindent meg kell majd tenniük, hogy a nőket munkába állítsák, és ott is tartsák. A férfiaknak nem lesz más választásuk, mint megosztani a nőekkel a családi feladatokon.

A probléma gyökerét azonban az állami és a magán szektor eltérő jellemzőinél mélyebben kell keresnünk. A társadalomnak támogatnia kell a modern családokat a szakmai és családi élet összeegyeztetésében. Ez a probléma ugyanúgy érinti a túl keveset dolgozó nőket, illetve a túl sokat dolgozó férfiakat. Ezért keresnek a dolgozó anyukák részmunkaidős állást a magán és az állami szektorban. Felmérések szerint a kisgyermekes anyukák kisebb valószínűséggel dolgoznak, mint azok, akiknek nincs gyerekük - a férfiaknál pont az ellentéte igaz: a gyermekes férfiak nagyobb valószínűséggel dolgoznak, mint a gyermektelenek.

De sok férfi és nő nem akar hátradólni és arra várni, hogy az emberek hozzáállása megváltozzon, vagy hogy a nem elegendő munkaerő problémája elérje a munkaadókat. Ők velünk együtt egyenlőséget akarnak - most. Azt akarjuk, hogy a férfiak és a nők ugyanannyit keressenek, és hogy megszűnjön az a “pay gap”, ami miatt a nőknek február 22-ig kell dolgozni ugyanazért a fizetésért, amiért a férfiaknak csak december 31-ig.

Bővebb információ:
<http://www.pes.org>

A nők szerepe Európa elmúlt 50 évének fejlődésében

Az Európai Parlamenti Tájékoztatói Iroda azzal a kéréssel keresett meg, hogy tartsunk egy szemináriumot arról, hogy az elmúlt 50 év közös európai fejlődésében milyen formában vettek részt a nők, és mennyire változott meg az életük ebben a fél évszázadban. Nagyon tetszett a felkérés, és a rendezvény is nagyon jó sikerült. Nagy érdeklődés kísérte Rauh Edit államtitkár asszony szavait is és az előadások után parázs hangulatú szakmai vita alakult ki a résztvevő civil szervezetek képviselői között. Előadásomban és az azt követő vitában elmondtam, hogy A 2004-ben megkezdődött, majd idén folytatódott EU-bővítés nyomán az európai kontinens jövőjét nagyban fogja befolyásolja az elkövetkezendőkben az, hogy mennyire érvényesülhet a nők érdeke a döntéshozatalban, a munkaerőpiacon, a karrier és a család összeegyeztetésében, a társadalmi életben. Több résztvevő a konkrét példák után érdeklődött. Esélyegyenlőség – melyek a gyakorlati tapasztalatok? Tettem fel a kérdést magamnak, Hozzászólásomban kifejtettem, hogy a közösségi szintű fellépés tapasztalatai azt mutatják, hogy az esély-

egyenlőség gyakorlati előmozdítása az egymást erősítő intézkedések, különösen pedig a jogalkotási és a gyakorlati lépések együttes alkalmazását igényli. A nemi hovatartozáson nyugvó hátrányos strukturális megkülönböztetés fennmaradása, a sok nőt érintő gyakran többszörös diszkrimináció, illetve a nemek közötti egyenlőtlenség indokolja a Közösség, valamint nemzeti szinten a kormányok fellépésének folytatását és fokozását, új módszerek és megközelítések elfogadását. Nem pusztán előítéletekről vagy társadalmi beidegződésekről van szó: a nők számára a gyermeknevelés igen komoly problémát jelent a karrierépítés szempontjából. Tulajdonképpen a mai napig választaniuk kell a gyerek és a karrier között. Ezen mindenképpen változtatni kell. Nem csupán elvi okokból, esélyegyenlőség biztosítása érdekében, hanem abból a gazdasági szükségszerűségből is, amely az idősödő európai társadalom, a nyugdíjrendszerek fenntarthatóságának kihívásai, a csökkenő munkaképes lakosság és a születések számának folyamatos csökkenése okoz, s ez a férfiak érdeke is! Bővebb információ: <http://www.gurmai.hu>

Ki viszi leveleinket?

A postai liberalizáció témájában heves vitát folytatott az Európai Parlament Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottsága Brüsszelben melynek ülésén felszólalásomban elmondtam, hogy a magáncégek a legnagyobb profit elérését szem előtt tartva működnek, ez gondot okozhat a ritkán lakott területeken. Ha bezárjuk a kis forgalmú és ezért veszteséges postákat, nem tudjuk biztosítani az összes állampolgár számára az uniós jogszabályok által előírt, színvonalas szolgáltatást. Kitértem a veszteséges postai szolgáltató helyek megszüntetésével összefüggő foglalkoztatáspolitikai kérdésekre is:

– A legtöbb országban a postai dolgozók száma több tízezret is elér, így kiemelkedő fontosságú, hogy megvédjük őket munkahelyük elvesztésétől.

A 2009-es piacnyitási határidőt szorgalmazó Ferber-jelentés kapcsán elmondtam a liberalizáció elengedhetetlen, de a bevezetéshez idő kell.

– Jelenleg a Magyar Posta még nem készült fel a teljes piaci versenyre, s

még radikális és azonnali változások esetében sem lenne 2009-re teljesen versenyképes. A nem kellő versenyképesség oka elsősorban az EU

átlagnál jóval szigorúbb jogszabályi kötöttségben, az egyetemes szolgáltatáshoz kapcsolódó kiemelkedően magas – a tényleges fogyasztói igények által nem mindig indokolt – kötelezettségekben rejlik. Ilyen kötelezettség pl. hogy a vonatkozó jogszabályi rendelkezések miatt a Magyar Posta tartja fenn az EU-ban a 6. legnagyobb postahivatali hálózatot, ugyanakkor hazánkban jut EU viszonylatban a 7. legkevesebb postai küldemény egy főre, ráadásul a levélpostai küldemények egy jelentős hányadát feladó ügyfelek nem is postai szolgáltató helyen, hanem nagy feldolgozó üzemekben juttatják a postai hálózatba küldeményeiket. Ennek következtében a hozzáteljesítőlegesen 2800 veszteségesen működik. Ezekben a hetekben számos egyeztetés és vita következik és remélhetőleg még a nyári szünet előtt a plenáris szavazásra is sor kerül.

Biztosabb szárnyakon?

Az Európai Légibiztonsági Ügynökség jogkörének kiterjesztésével valamennyien biztonságosabban utazhatunk a jövőben. Teljes mértékben támogattam a jelentés megszületését, hiszen a Légibiztonsági Ügynökség megalapítása óta eltelt öt év alatt kiderült, melyek azok a területek, ahol változtatni kell, esetleg finomítani a rendelkezéseket, vagy épp ellenkezőleg: növelni az Ügynökség hatáskörét. Ezen kérdésekre kerestem és adott is választ az Európai Parlament Közlekedési Bizottsága. Azáltal, hogy az Ügynökség hatásköre a jövőben kiterjed majd a pilóták szakvizsgálati engedélyeire, légiüzemeltetésre, harmadik országok légi járműveire, a közös felügyeletre, stb., a közlekedés biztonsága csak növekedhet, hiszen az ilyen tevékenységek esetében sokkal hatékonyabb lehet a központi eljárás, mintha minden tagállamban eltérő rendelkezések lennének érvényben. Nem kevésbé fontos, hogy az Ügynökség felkészülten nézzen szembe a jövő kihívásaival, hogy hosszú távon tudja biztosítani a repülés biztonságát. Ehhez a megfelelő finanszírozás kihívásaira is választ kell keresni. Úgy vélem, a jelentés jelentős előrelépést tesz ebbe az irányba is. Mindezen okok miatt gratulálok a jelentéstevőnek, és a jelentést - mint olyat, mellyel minden európai állampolgár csak nyerhet - elfogadásra javaslom.

50 éves az EU – a berlini ünnepségek

Az Európai Szocialisták Pártja Nőszervezete elnökeként részt vettem a berlini pártelnöki találkozón, ahol egy előremutató és komoly európai értékeket felvonultató nyilatkozatot – az Új Szociális Európa megteremtéséért – fogadtunk el. Ezek a rendezvények nagyon alkalmasak arra, hogy kicseréljük a tapasztalatainkat és inspiráljuk egymást a feladatok elvégzésére. A kétoldalú találkozók baráti hangulatban telnek és minden felmerülő kérdés megvitatásra kerül. Nincs tabutéma, vezető politikus nőként igazi kihívás az ehhez hasonló találkozókra részt venni és a női szempontokat érvényesíteni. Az elfogadott nyilatkozatból idézem a legfontosabb gondolatokat:

„Az Európai Unió számos sikert mondhat magáénak: béke, bővítés, a demokrácia stabilizálása, növekvő jólét, a tagállamok és régiók összenövése, szabadságok, egységes belső piac, közös pénznem, progresszív szociális és a környezet

védelmét elősegítő jogszabályok.” Európa azonban választást előtt áll. Komoly kihívásokkal kell szembenéznie: globális gazdasági verseny, növekvő egyenlőtlenség Európában és a világban, öregedő társadalom, klímaváltozás és energiaellátás. Európának most útmutató politikai döntéseket kell hoznia ha kezelni akarja ezeket a kihívásokat.”

„Az egy helyben állás és a stagnálás sosem hozott még valós megoldást a felmerülő kérdésekre Európa vissza fog esni, ha nem képes arra, hogy a világban zajló változásokra hatékonyan reagáljon. Ezeket a változásokat megfelelően kell alakítani. Nekünk, európai szociáldemokratáknak és szocialistáknak megvan a lehetséges forgatókönyvünk és rendelkezünk valós válaszokkal is az átalakulás problémáira.

„Mi, szocialisták és szociáldemokraták hisszük, hogy Európa szociális piacgazdasága olyan erősség, amelyre Európa

A pártelnöki megbeszélés után

jövőnket építheti. Jóléti államaink vívmányt jelentenek – és nem megszüntendő terhet. Hiszük, hogy közös értékeink, a szolidaritás, az egyenlőség és a sokszínűség tiszteletben tartása jelentik a jövő alakításának megfelelő alapelveit. Hiszük, hogy 27 államból álló egységes közös Európánk az előttünk álló kihívások leküzdéséhez biztos hátteret jelent.”

„Az Európai Unió politikai ambíciója az Új Szociális Európa kell, hogy legyen – az európai szociális modell megújítását és megélénkítését célzó közös stratégia első megvalósuló eleme. Európában új politikai megközelítés szükséges ahhoz, hogy mindenki magáénak érezze a közös Európát, hozzájárulhasson a fejlődéséhez és részesüljön az eredményekből is. Gazda-

sági növekedés és tisztességes bére, a szociális biztosítékok és jogok új és jobb formái, aktív munkaerő-piaci politika, esélyegyenlőség, az egész életet végigkísérő tanulás, valamint a szakma és a család összeegyeztethetőségének új modelljei szükségesek. Ha helyes döntéseket hozunk, akkor nem hanyatlak a gazdaság; az Európai Unió sokkal inkább elnyerheti az európai polgárok egyetértését és világszerte reményt adhat az embereknek.”

„Az Európai Uniónak minden eddiginél intenzívebben és hatékonyabban kell dolgoznia ahhoz, hogy első 50 évére építve megfeleljen Európa és a világ iránti felelősségének:

- a szegénység leküzdése, a tartós gazdasági növekedés, az innováció, a teljes foglalkoztatás, különösen az erősebb

gazdasági kooperáció és gazdasági reformok révén a gazdasági, szociális és területi kohézió érdekében kell dolgoznia;

- meg kell ővnia az alapjogokat Európában;

- további európai nemzetek felvételével és jobb szomszédi kapcsolatokkal biztosítani kell a stabilitást, békét kell teremtenie, és terjesztenie kell a jólétet; meg kell állítania és meg kell fordítania a klímaváltozást, ővnia kell környezetünket, és egyidejűleg biztosítani kell Európa tartós és hatékony energiaellátását;

- alapjogaink messzemenő tiszteletben tartása mellett küzdenie kell a nemzetközi terrorizmus és bűnözés, az emberkereskedelem és az illegális bevándorlás ellen;

- ki kell állnia a világbéke, az emberi jogok, a kultúrák közötti párbeszéd, az emberhez méltó munka, a fejlődés és a demokrácia mellett, és erőteljesen kell hallatnia hangját globális kérdésekben; biztosítani kell tagállamai és polgárai biztonságát.

E kihívások leküzdéséhez erősebb politikai Európára is szükség van. Az erősebb és egységes Európa azért is elengedhetetlen, hogy új tagokat üdvözljünk az Európai Unióban, amennyiben azok megfelelnek a közösségi feltétel rendszernek. Ezt azonban nem tudjuk elérni jobb szerződés és a nyitott alkotmányjogi és intézményi kérdésekben történő megállapodás nélkül. Hiszük, hogy az EU alapjogi chartája új összeköttetést teremt Európa polgárai között.

Az ESZP a nemzeti pártokkal és kormányokkal közösen fog törekedni arra, hogy nyomatékosan előbbre vigye az európai szerződésekhez sürgősen szükséges intézményi változásokat, legkésőbb a 2009. évi európai választásokig.

„Ma, közös projektünk kezdete után 50 évvel, a szocialisták és a szociáldemokraták felhívják a civil társadalmat, a szociális partnereket és az összes haladó erőt, hogy folytassák együttműködésüket a demokratikusabb, szociálisabb, nyitottabb, átláthatóbb és hatékonyabb EU-t szem előtt tartva, hogy az európai polgárok javára Európa több és jobb legyen”

A berlini deklaráció elfogadása

A berlini ünnepség éjjelén

Plenáris felszólalásaim

Az Európai Parlament plenáris ülésén felszólaltam a nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó programról, amely azt célozza, hogy valós egyenlőség jöjjön létre a férfiak és nők között (u.n. Sartori jelentés - Sartori asszony az európai parlament képviselője). Hangsúlyoztam: a férfiak és a nők közötti valódi esélyegyenlőség megteremtése alapvető eszköz az oly sokszor hangoztatott Lisszaboni stratégián alapuló európai jövőképek: a gazdasági növekedésnek, a jólétnek és a versenyképességnek, a demográfiai kihívások hatékony kezelésének. Az esélyegyenlőség gyakorlati megvalósítása nemzetközi, közösségi és tagállami együttes összefogást követel meg. Át kell ölelnie az élet valamennyi területét, be kell vonnia az európai társadalom egészét, párbeszédet, figyelemfelkeltő kampányok indítását, szemléletváltást, a még mai is érzékelhető sztereotípiák teljes eltörlé-

sét igényli. Határozott követelményrendszerrel kell kidolgozni, folytatni kell a nemek közötti egyenlőség megjelenését valamennyi közösségi politikában, hatékonyan érvényesíteni kell a közösségi döntéshozatalban, szigorúan be kell tartatni a strukturális alapok felhasználásánál, határozottan ki kell mellette állni a nemzetközi fórumokon, és következetesen alkalmazni kell a fejlesztési együttműködés-

A fiatal nőket és a lányokat az oktatás terén érő hátrányos megkülönböztetésről szóló jelentéssel kapcsolatban tett felszólalásomban hangsúlyoztam, hogy a társadalom valamennyi rétegének hozzáférése az oktatáshoz és képzéshez, a nemi sztereotípiák csökkentése (eltörölni a múltat szokták) elengedhetetlen a gazdasági növekedés és a versenyképesség fokozásához, valamint a társadalmi beilleszkedés elősegítéséhez, Európa demográfiai és versenyképességi célkitűzéseinek eléréséhez. Az oktatás hozzájárul a nők és férfiak lehetőségeinek kiteljesedéséhez, lehetővé teszi számukra, hogy a munkaerőpiacra a tudásalapú társadalom újabb és újabb kihívásaival szemben alkalmazkodó- és piacképesek maradjanak, elkerüljék a marginalizálódás veszélyét és piac folyamatosan változó igényeinek megfelelő, hasznosítható tudást szerezhessenek. Az alapképzettség alacsony szintje, a munkanélküliség, illetve a különböző okokból korlátozott életlehetőségek oda vezethetnek, hogy a népesség nagy csoportjai, különös tekintettel a nőkre, marginalizálódnak, fokozottan ki vannak téve az elszenvedés veszélyének, nem tudnak aktív polgárként részt venni a társadalmi életben. Így az oktatás különböző formáinak biztosítása, a lehetőségekhez való hozzáférésnek kulcsszerepe van a társadalmi kirekesztődés elleni küzdelemben, a nők munkaerőpiaci integrációjában, a kirekesztettség veszélyével folytatott küzdelemben.

ben és biztosítani kell a monitoringot, melynek segítségével mérhetőek lesznek az intézkedések hatásai.

Idén tavasszal egy nagyon fontos rendezvény fővédnökségét vállaltam el. Már évek óta együttműködöm a Magyar Női Karrierfejlesztési Szövetséggel, amely a konferencia megrendezésével a T Ö Ö S Z

Polgármesternői Tagozatával közösen egy olyan kezdeményezést indított el ez év márciusában az európai uniós esélyegyenlőségi célkitűzésekkel összhangban, hogy felhívja a figyelmet a fogyatékosokkal élő nők, mint a társadalmi kirekesztettség által egyik legveszélyeztetettebb csoport sajátos helyzetére. A rendezvény céljai között szerepel, hogy

Fogyatékos nap

széleskörű társadalmi párbeszéd valamint tapasztalatcsere révén segítse a fogyatékkal élőket a munka, a család és az emberi önmegvalósítás közötti egyen-

lomban él, hanem azt is, hogy ő is ugyanolyan tagja a társadalomnak, mint bárki más. Az önálló élet a társadalmi élet összes

súly megteremtésére irányuló nehéz küzdelemükben. A rendezvényen a fővédnökség mellett előadást is tartottam a fogyatékosok helyzetéről az Európa Unióban és a már megvalósult programokat ismerttettem. Beszéltem az Equal és a Progress programokról, nőjogi bizottsági elnökként való feladataimról, a fogyatékosok európai évéről és végül de nem utolsósorban friss adatokkal támasztottam alá az elmondottakat Véleményem szerint: „Az önálló élet nemcsak azt jelenti, hogy valaki egyszerűen a társada-

területén való teljes jogú részvételt jelenti. A cél nem lehet más, csak ennek biztosítása.” A szervezők, a konferencia sikere és az ott megfogalmazott igények alapján azt tervezik, hogy a „Március a fogyatékosokkal élő nőké” konferenciát ettől az évtől minden évben rendszeresen márciusban megrendezik együttműködésben egy-egy helyi Önkormányzattal, amely kiemelkedő példát mutat a fogyatékosokkal élő emberek esélyegyenlőségének a biztosítása területén és így méltó helyszínrül szolgálhat.

Bővebb információ:
<http://www.noikarrier.hu/>

Az Európa bál
vendégei

IV. Európa Bál

2007. május 13.

Ezennel bejelentem, hogy a IV. Európa bált megnyitom

Az utolsó szó jogán...

A találkozások
éjszakája

Utolsó egyeztetés - Az Európa Bál szervezőbizottsága

Hová tűnt a Nőtagozat?

Egy forró éjszakán miről álmodik a lány...

Az idei Pro Europa díjazottak

Az iskola nevében...